

Souhrn

Bakalářská práce se zabývá problematikou kontrolovaného užívání a abstinence u dlouhodobých uživatelů ilegálních drog, kteří ukončili drogovou kariéru, nebo výrazným způsobem změnil dosavadní životní styl bez podpory ústavní a rezidenční léčby. Syndrom závislosti a abúzus ilegálních látek je z hlediska procesu úzdravy spojován s léčbou v „kamenných“ zařízeních specializujících se na léčbu drogových závislostí. Výzkumné studie zabývající se ukončením nebo výraznou regulací užívání drog u dlouhodobých uživatelů rozšiřují málo prozkoumanou oblast, kterou představuje samovolně řízená a s minimální podporou dosažená změna (abstinence, regulace abúzu). Studie případových ilustrací dlouhodobých uživatelů drog předkládá názornou ukázkou možnosti dosažení změny bez pobytu v ústavním zařízení a vyzdvihuje interindividuální odlišnosti, které jsou při procesu indikace, diagnostiky a doporučení z hlediska adiktologických odborníků stěžejní. Konkrétně poukazuje na intervenční možnosti nízkoprahového centra, jako výchozího programu při zamítnutí jiné odborné pomoci ze strany klientů. Z hlediska bio-psycho-socio-spirituálního modelu a neurobiologického modelu závislosti je nastíněn možný rámec poradenského procesu se zvláštním zřetelem na účinné faktory terapie a se zohledněním zpětné vazby na průběh poradenského procesu od dlouhodobých uživatelů ilegálních drog s využitím clusterové analýzy. Téma významu nízkoprahového centra z pohledu dlouhodobých uživatelů představuje významný cíl studie případových ilustrací. Stěžejním tématem jsou rizikové faktory procesu změny a cílené zjištění odlišností mezi skupinou abstinujících a kontrolovaně užívajících klientů, které přinášejí významné poznatky pro proces plánování intervenčních opatření.

Klíčová slova: neurobiologie závislosti - abstinence - kontrolované užívání drog - adiktologické poradenství - nízkoprahové zařízení - motivace